

60 LET

Tělocvičná jednota

SOKOL JALŮVČÍ
1949 - 2009

Obsah

Úvodní slovo	1
Proslov starosty	2
Dějiny T. J. Sokol Jalůvčí od vzniku 1949 – 1957	3
Ochotnické divadlo	5
T. J. Sokol Jalůvčí 1990-2008	8
Zpravodajství – měsíčník	9
Tyršův klub	10
Renáta Tyršová	10
Dr. Miroslav Tyrš	11
Plán akcí 2009 – všestrannost	12
Plán akcí 2009 – sport. oddíly	14
Historie sport. areálu	16
Charakteristika Sokola	17
Členové T. J. Sokol Jalůvčí se vyznávají	18
Členská základna T. J. Sokol Jalůvčí (dle kódu a narození) ...	26
Poznámka k Sokolskému stromu života	28
Výbory T. J. Sokol Jalůvčí v letech 1990 – 2008	29
Počty členů T. J. Sokol Jalůvčí v letech 1990 - 2008	31
Tyrš hovoří k dnešku:	32

Zpracovali: Helena Pokorná, Jindřich Kostkuba

Úvodní slovo

Vydání předkládané brožurky k šedesátému výročí založení T. J. Sokol Jalůvčí má připomenout široké veřejnosti i členům významné datum 10. 3. 1949, historii Sokola v obci od jeho vzniku, kdy založení jednoty bylo výsledkem nadšeného elánu lidí nově osídleného pohraničí, až po současnost. Těm mladým by měla přiblížit prvá léta činnosti Sokola, jeho cíle, úspěchy i těžkosti, které v tehdejší době bylo třeba překonávat – a s vámi ostatními si zavzpomínat i na všechny ostatní významné události.

Prvotním nutkáním připravit tuto brožurku bylo projevit úctu jeho členům i pamětníkům a přiblížit jim tělocvičnou, sportovní i kulturní činnost Sokola na Jalůvčí - dnes již části města Děčín. Dále pak snaha více lidem přiblížit celou sokolskou organizaci, která nebyla potřebná jen v 19. a 20. století, ale začíná být nanejvýš potřebná i dnes, kdy občas upadá nejen vlastenecké cítění a morálka národa, ale také jeho fyzická síla a krása. Brožurka má vzbudit vzpomínku zaznamenaných i nejmenovaných nadšených a oddaných členů T. J. Sokol v tomto příhraničním území, kteří ji v uvedených letech budovali a opakovaně obnovovali po roce 1989.

S pokorou se skláníme před jejich oběťmi nejvyššími, před obětováním mužských i ženských životů, životů celých rodin, před jejich vlastenectvím a věrností sokolským myšlenkám uváděným v život. Představujeme T. J. Sokol jako jeden z činných spolků, prošlý jmenovitě v období 1950 – 1989, obdobími ústrků, ponižování, snahy zamezit mu činnost, vymazat jeho myšlenky z obecného povědomí.

Navzdory těmto snahám připomínáme například Slet Krušnohorské župy v roce 1921, kdy zde žilo 6 700 Čechů v obklopení 40 000 německy mluvících občanů. Na Krajském sletu v roce 1934 se ještě sešlo kolem 10 000 Sokolů.

Síla myšlenek zakladatelů Sokola byla znovu vytryskávající silou sokolského společenství a nevyvratitelných základů.

Hodnotíce práci funkčního cvičitelského sboru a činovníků máme domněnku, že jdeme správnou cestou. Může nám být pýchou, že tělocvičná činnost se udržela nepřetržitě po dobu 60 let. Za ta léta prošlo jednotou mnoho činovníků, kteří se o to zasloužili a patří jim za to poděkování. Domníváme se rovněž, že naše práce zaměřená vždy hlavně na mládež, nebyla marná a měla výsledky.

Nazdar!

Helena Pokorná – předsedkyně KK
T. J. Sokol Jalůvčí

Jindřich Kostkuba – minulý starosta
T. J. Sokol Jalůvčí

Starosta T. J. Sokol Jalůvčí – Miroslav Kostkuba (od r. 2003)

Jako současný starosta cítím povinnost přispět několika řádky k tak významné události jako je oslava 60. výročí vzniku naší jednoty.

Těžko mohu hodnotit celých 60 let existence naší jednoty, jelikož tento rok slavím své 40. narozeniny. Přesto se při listování kronikou považuji už za pamětníka. Činnost v jednotě mě totiž provází od útlého věku. Zprvu jako cvičence, pak jako cvičitele a dnes jako činovníka.

Funkci starosty jednoty jsem převzal od svého otce a právě on je pro mě asi největší symbol naší jednoty. Určitě v tom není nic osobního, ani žádné osobní poděkování v tom nikdo nehledejte, to mohu udělat kdykoliv z očí do očí. Je to pro mě konstatování faktu, protože vím, kolik práce, úsilí a psychické odolnosti musel prokázat v těžkých dobách, kdy podle mého názoru byla existence jednoty jako takové velmi ohrožena. Mluvím o období, kdy jsme byli nuceni opustit tělocvičnu a bojovali jsme o areál s tenisovými kurty. A nebýt právě mého otce a jeho osobního nasazení a snad i statečnosti, tak by dnešní jednota možná čítala jen pár čestných členů, kteří by pouze vzpomínali nad kronikou, jako vzpomínáme teď.

Ovšem dnes je situace o mnoho radostnější, protože jednota získala do vlastnictví sportovní areál. Tento areál se dynamicky rozvíjí a určitě dělá radost všem sportovcům a pro naši jednotu je důležitým zdrojem příjmů, bez kterých v dnešní době není existence možná. Mám radost také z toho, že i v dnešní tolik uspěchané době se najdou obětaví členové, kteří věnují svůj volný čas a svou energii jednotě a pokračují v jejím rozvoji.

Je mi trochu líto, že nám chybí zázemí sokolovny, kterou mám s naší jednotou stále silně spojenou. Vzpomínám na naše sportovní výkony, které se tam rodily, akademie cvičenců a další kulturní akce. Jako cvičiteli mi prošlo rukama mnoho šikovných a sportovně nadaných cvičenců, kteří naši jednotu úspěšně reprezentovali na různých sportovních soutěžích. Dnešní nízký počet žákovských členů přičítám právě tomu, že jim nemůžeme nabídnout celoroční program a zázemí tělocvičny.

Když se podívám do budoucna, tak jsem rozhodně optimista a myslím, že budujeme nejhezčí sportovní areál minimálně v regionu a další výzvou možná už pro další generaci je třeba právě vybudování prostor vhodných pro cvičení pod střechem.

Myslím, že závěrem se patří poděkovat všem členům naší jednoty, protože bez nich existovat nemůže. Vážíme si i těch členů, kteří jsou třeba jen symbolickými členy naší jednoty. Pro nás je to projev toho, že nám fandí...

Miroslav Kostkuba

Dějiny Tělocvičné jednoty Sokol Jalůvčí od počátku jejího vzniku 1949 až do roku 1957

Nahlédneme - li do prvních zápisů, zjistíme, že mnoho těžkostí bylo velmi podobno těm dnešním. I když pár let po válce bylo jisté nadšení – vznikaly různé spolky a organizace, stejně tenkrát jako dnes, nebylo vždy lehké obsadit některé funkce, stejně potíže byly a jsou s údržbou tělocvičných zařízení, ať již budov či hřišť. V prvních letech cvičily převážně ženské složky, později cvičili žáci a dorostenci a ve sportovních oddílech rozvíjeli své aktivity i muži. Ve cvičitelském sboru snad vždy převládaly ženy. Většina lidí teprve sbírala zkušenosti pro práci ve sportovní a tělocvičné činnosti, i když přišli někteří zkušení jedinci bývalých tělocvičných organizací. Určité těžkosti v práci při organizování tělocvičné činnosti přineslo jistě také doznívající dosídlování pohraničí, kdy se obyvatelé navzájem poznávali. Trvalo také nějakou dobu, než se zformovaly zájmy jednotlivců. Ve snaze pomoci vznikajícím složkám a uspokojit své zájmy, byli někteří jednotlivci členy několika organizací, a tak někdy ke škodě rodící se tělocvičné jednoty, ale nejen ji, se zájmy třísťily, což mělo nepříznivý vliv na již zmíněné těžkosti – vzpomeňme hlavně divadelní spolek „Pokrok“, Baráčníky a Hasiče.

Zakladatelé Sokola v Jalůvčí si vytyčili pěkné cíle a položili základní kámen jednoty, která přes vrtkavé údobí přestála 60 let svého trvání. Ten hlavní cíl byla práce s dětmi a mládeží a tato tradice se udržela dodnes, i když se nám v posledních letech projevil odliv dětí a mládeže, neboť nemáme sokolovnu ani tělocvičnu. Nemůžeme nevzpomenout existenci fotbalového oddílu, který bez vlastního hřiště musel hrát zápasy venku. Elán byl tak velký, že tehdejší značná nerovnost terénu se začala kopat ručně. A svou důstojnou kapitolu z období začátků Sokola, sehrál také určitě oddíl kuželkářů. Vždyť ten, v době své činnosti, byl vysoce aktivní a byl hlavním zdrojem příjmů pro tělocvičnou jednotu. Málokdo si již vzpomene, jak oddíl začínal na kuželníku u sokolovny. Po získání herny u školy vybudovali zde kuželkáři stánek patřící k těm nejlepším v kraji. Však i výsledky byly velice pěkné.

Jednou z významných akcí pozdějších let byla jistě generální oprava budovy sokolovny. I když věc se stala záležitostí mnoha složek a občanů, tíha tohoto úkolu byla na bedrech tělocvičné jednoty. V té době se přenesla činnost cvičících složek do bývalé truhlárny (dnešní mateřská školka).

Tělocvičné jednoty se vždy vyznačovaly vedle své sportovní činnosti také prací veřejnou a kulturní. Také zde byly pořádány „Dny dětské radosti“, „Sokolské dny“, „Akademie“, „Mikulášské besídky“, „Šibřinky“ i taneční zábavy a velký počet členů byl zapojen ve velice aktivním divadelním spolku.

Ale vraťme se přece jenom na začátek a připomeňme si tuto dobu trochu blíže. Pamětníci ví, a nám se dochovalo, že první pokus o založení Sokola záhy ztroskotal

a že vznik místní jednoty se datuje od

10. března 1949 - čtvrtek - kdy se sešla ustavující schůze.

Zde bylo rozhodnuto, aby jednota byla zatím pobočkou Sokola Prostřední Grunt, protože nemá kvalifikované cvičitele, což bylo jednou z podmínek pro založení mateřské jednoty. K osamostatnění potom po nějakém čase došlo, hlavně tlakem ze strany vedení pobočky, neboť slibované výhody stran cvičitelů se nekonaly. Později začal v jednotě pracovat osmičlenný cvičitelský sbor, který se zaměřil na žactvo a dorost, později na ženské složky. Široký zájem členů a občanů přináší založení oddílu fotbalu a kuželek. Během roku měla jednota 73 členů, z toho 55 žactva a dorostu, kteří pravidelně cvičili a sportovali. Snad vždy převládaly ženy cvičitelky, ale ty dnešní si však asi těžko představí, že by si měly před cvičební hodinou zatápnout, že by se necvičilo vůbec, protože není uhlí anebo jiné překážky. Dnes bychom se možná nad některými potížemi pouсмáli, ale nebylo tolik finančních prostředků a náradí a budova, kde se cvičilo, byla ve špatném stavu. Do roku 1954 nastal příliv členů, a to hlavně mladých. Matrikář mohl v té době zaznamenat 108 členů. Již tehdy však nastaly potíže se sokolovnou a byla to předzvěst nastávající generální opravy budovy tělocvičny.

Budovu bývalého hostince s řeznictvím se sálem v prvním poschodí dostala do užívání po svém založení T. J. Sokol. Stará a delší dobu neudržovaná budova jako jediná s většími prostory v místě se stala útočištěm tělovýchovy, kultury a potřebám ostatních spolků, jako byl třeba divadelní spolek. Pro neutěšený stav budovy – propadala se podlaha, špatná elektroinstalace apod., byla zde záhy činnost ukončena. Sokolské cvičení se přesunulo do provizorního prostoru zrušené truhlárny /dnešní mateřská školka/. Nastalo velké úsilí T. J. Sokol a ostatních složek o záchranu budovy jakožto jediného stánku umožňující činnost celé veřejnosti. Doba nebyla nakloněna velkým dotacím na velké opravy či výstavbu. Byl zde záměr a byla vypracována studie přístavby tělocvičny k hostinci „Na Kopečku“ (dnešní Zlatá Lípa). Nakonec byla MNV v Děčíně schválena adaptace budovy v tzv. tehdejší AZ. Občané na opravě odpracovali stovky hodin. Proto mohlo dojít 19. 5. 1956 k slavnostnímu otevření budovy jako kulturního domu, nadále však známé jako sokolovna. Od této doby byly v rámci finančních možností tělocvičné jednoty prováděny jen nejdůležitější opravy nutné pro činnost v tomto objektu. Stát, jakožto majitel, ani nikdo jiný, nechtěl investovat do tak staré budovy.

Koncem roku 1950 přišla reorganizace Sokola, v roce 1952 byla zrušena Česká obec sokolská. Také naše jednota prochází několika reorganizacemi, i když na vesnicích se Sokol udržel mnohem déle než ve městech. V roce 1955 dvě členky nacvičovaly na začínající spartakiádu. Od příslušenství v ČOS se jednota stává členem Dobrovolné sportovní organizace a později se zařadila do ZRTV. V zájmu sokolského ducha si naše jednota i nadále ve svém názvu ponechala „Sokol“.

Později se rozpadl i oddíl kuželkářů, který odchodem starší generace, nenašel dostatek mladých následovníků. Poslední zápis v knize se datuje z Výroční členské schůze 5. ledna 1958, kdy se schůze nedokončila a nebyl zvolen výbor jednoty, protože nikdo z navržených nepřijal funkci.

První zápis v zápisové knize: 10. 3. 1949 - řídil br. Hrdlička, informace podával br. Boubín, dotazy hlavně br. Seidl, br. Krumpolec.

Prvním starostou jednoty byl zvolen br. Saidl, místostarostou br. Lastovička, náčelníkem br. Těšínský, náčelníci ses. Musilová M., později ses. Boháčková, místonáčelníci ses. Maternová, později ses. Fialová, místonáčelníkem br. Futera L. Pokladníkem pobočky byl zvolen br. Votápek, jednatelem br. Kryndler, později br. Hrdlička a ses. Šnajdrová, matrikářem br. Futera Vl., později ses. Fialová, zdravotníkem br. Židlický, vzdělavatelem br. Valenta, revizory ses. Hájková a ses. Boháčková. Vedoucím odboru sportu byl br. Futera, oddílu fotbalu br. J. Kostkuba, kuželkářů br. Fiala. Kuželkáři po generálce herny u školy a pod vedením br. J. Pouchana se brzy stávají zdatným soupeřem oddílům v kraji. Cvičitelé byli: br. Hájek, ved. dorostu br. V. Kostkuba, dorostenek ses. Knitlová, žactva br. Lázňovský, žákyň ses. Musilová M. Do pomahatelského kurzu se přihlásil pro muže br. Kryndler a pro ženy ses. Musilová M. i ses. Knitlová D.

Poslední zápis v zápisové knize: 5. 1. 1958

První zápis v pokladní knize: 3. 7. 1949, stav pokladny k 31. 12. 1949 = 4 337, 20

Poslední zápis v pokladní knize: 23. 11. 1959, kniha uzavřena – stav = 415, 28
23. 11. 1959 na účtu – stav = 300, --

Ochotnické divadlo

Hodnocení dějin naší tělocvičné jednoty by nebylo úplné, kdybychom se nezmínili o dramatickém souboru „Pokrok“. Úvodem čerpáme ze soukromého vydání brožurky Jindřicha Kostkuby „Ochotnické divadlo mi přinášelo radost“, které věnoval svému otci a všem, kteří se třeba sebemenší měrou přičinili na činnosti ochotnického divadla v Jalůvčí i z písemné vzpomínky v březnu 2009.

Sokolovna v Jalůvčí, pro někoho také kulturní dům, nebyla jen stánkem pro vyznavače tělocviku, či tanečních zábav a plesů, ale také se zde hrálo po několik roků ochotnické divadlo. A právě na toto období chci také mimo jiné vzpomenout. Na divadelně zapálené lidi, pěknou atmosféru při zkouškách a, myslím, i na některá zvlášť zdařilá představení.

Mé vzpomínání berte jen jako část psané historie divadelních ochotníků v Jalůvčí. Část proto, že není pomalu již kde čerpat informace, odešli pamětníci a snad jen v naší rodině se dochovala drobná písemnost, knihy divadelních her,

některý původní plakát. Nezbyvá než se spolehnout na paměť, která však bývá ošidná. Nevím už ani, jak došlo k ustavení souboru, u této vlastně již dnes historické události jsem nebyl. To se psal asi rok 1947.

V té době se možná nějaké představení již uskutečnilo, když můj otec jako režisér souboru takhle jednou přišel a povídá: „Budeme zkoušet hru Už mě koně vyvádějí. Je tam role takového mladého kluka, nechtěl bys to hrát?“ Samozřejmě, že mně to vzalo trochu dech, doma se sice dost o různých věcech souvisejících s divadlem hovořilo, ale že bych já také vlezl na jeviště a ještě před diváky, to mne vůbec nenapadlo. A pak, měl jsem plno jiných zájmů, sport a partu kluků, ostatně jako většina v těch asi šestnácti letech. Otci jsem také nechtěl odmítnout a po váhání jsem řekl, že to zkusím. A tak jsem přišel – v mých představách mezi zkušené herce. Hru zkoušeli manželé Maternovi, Limprechtovi, pani Bezoučková a Vaněčková. Tak vypadaly mé první kroky do dramatického souboru Pokrok v Jaluivci.

Ted' k začátkům souboru. Jako se v osídlující obci zakládaly spolky a organizace, tak se také sešli nadšení zájemci o ochotnické divadlo. Nic nevadilo, že tito zájemci byli i v některém dalším spolku. (Např. můj otec činovník v Sokole se zasloužil o ustavení ochotnického spolku, režíroval, stavěl scénu, objednával kostýmy apod.) Spolek přijal název Spolek divadelních ochotníků POKROK. Jak vznikl název Pokrok, to dnes nevím. Soubor byl zaregistrován u Ústřední matice divadelního ochotnictva českého – zkr. ÚMDOČ. Každý člen měl průkazku a platil příspěvky. Většina členů souboru absolvovala také divadelní školení, které organizoval okrsek ÚMDOČ Děčín v březnu a dubnu 1949 v hotelu Praha na náměstí v Děčíně I (patřící Sokolu a později byl zbourán). Učební látka obsahovala vedle dějin Matice, jevištní řeč, režii, vytvoření dané role, jevištní pohyb a jiné. Na závěr všichni obdrželi osvědčení. U dějin Matice je zajímavá ta skutečnost, že byla založena již v roce 1886 a po Druhé světové válce sdružovala na 2 700 spolků.

V této krátce poválečné době jenom nadšení mohlo překonat překážky, které stály před uskutečněním prvního představení. Bylo nutné postavit jeviště, zhotovit oponu, první nutné kulisy, sehnat vybrané knihy her atd. Jestli paměť a některé záznamy jsou správné, pak první představení se uskutečnilo v sokolovně v sobotu dne 27. listopadu 1948. Řekl bych, že to byl vstup k dobrému ochotnickému divadlu, postupně se vytvořil pěkný kolektiv, představení byla vždy plně obsazená a každé uznání diváků bylo účinkujícím odměnou. Stálo za tím to stále opakované nadšení, bez toho by nebylo jen rolí, bylo potřeba kamny vytápět sál, obsadit šatnu, zařídit povolení, plakáty, vstupenky a jiné.

Když se dnes, po těch letech, podíváte do míst, kde se hrálo, víte, že už to není ta divadelní sokolovna, už to nejsou „prkna, která znamenají svět“, ani nevisí opona, jen pár zbytků kulis na půdě je nýmým svědkem různých dějů a osudů postav odehraných příběhů. Rozhlédneme - li se v místnosti vedle sálu, která se snad ani místnosti nedá nazvat, a představíme si, že tento kumbálek sloužil jako šatna, maskárna, kulisárna, kde se tísnili všichni účinkující, pak si musíte říct, jenom zápal a nadšení se nepozastavovalo nad případnými nedostatky. Účelem každého představení byla snaha diváka pobavit. Lidé tehdy do divadla chodili, sál, jak

vzpomínám, byl vždy slušně zaplněný. Ať již to bylo třeba tím, že jsme se všichni vzájemně znali, nebo někoho přivedla zvědavost vidět, jak to ten nebo ona zahraje. Ono udělat takové představení, aby pokud možno sklídilo úspěch, nebylo jen tak lehké. Bylo to několik týdnů zkoušek, otec nejen režisoval, ale obstarával mnoho dalších věcí. V den představení se pak muselo od rána na sále pořádně topit, však se tak na plakátě někdy uvádělo „sál vytopen“. A pak ještě někoho do šatny, ke kase a mohlo se zazvonit. To už ve všech účinkujících dosáhlo napětí vrcholu a mnozí si v duchu opakovali slova, která vyřknou jako prvá při vstupu na scénu.

V padesátých letech nastala v ochotnickém divadle změna - tak jako v jiných sférách ve státě - byla zrušena Ústřední matice a všechny spolky musely přejít pod nějakou veřejnou státní organizaci. Uskutečnilo se ještě několik představení, ale elán z počátečních let se vytrácel, odešli někteří členové souboru. Já jsem v roce 1953 odešel na vojnu a krátce nato spolek ukončil činnost. V roce 1959 jsem se pokusil vzkřísit historii místního divadla a podařilo se mi uskutečnit Kvapilovu Princeznu Pampelišku. I přes úspěch tohoto představení pro nastalé různé překážky bohužel divadelní spolek „Pokrok“ ukončil činnost. Mám dojem, že to už se pomalu blížil soumrak nad zdejším ochotnickým divadlem. A když bych měl teď po desítkách let hledat příčinu choroby zániku, pak by to asi byl postupný odchod těch, co divadlu takřkajíc propadli. V roce 1960 zemřel po těžké nemoci můj otec. Rozmáhá se televize, chybí nová generace s ochotou a zájmem dát divadlu trochu více svého času a pilíř objevující a strhávající pro tento druh kumštu ostatní. Škoda, že...?

Při vzpomínce na uvedené hry naším ochotnickým spolkem se chci zastavit u hry *Odvety*. Představení se hrálo 29. dubna 1950, snad před soutěžní komisí, což si přesně nepamatuji. V této hře jsem se později objevil i v divadle Karla Čapka v Děčíně. Režisér K. Kotrba nabídl Jarče Sádecké, že bychom oba dva mohli hrát své role u nich, neboť *Odvety* připravují. *Odvety* měly premiéru 30. 4. 1951 ve Hřensku, pak 1., 5. a 6. 5. v divadle K. Čapka, 16. 6. v Markvarticích, 22. 9. u Čapka a 10. 11. v Bynově. To už však byly v plném proudu zkoušeny hry *Sláva* a *Strakonický dudák*. Má zprvu bláhová domněnka, že účinkováním v *Odvetách* zde skončím, tak vzala za své. Ani jsem si neuvědomil, že v jednom roce jsme nastudovali tři hry a odehráli dvanáct představení. Ve hře *Sláva*, přebásněné P. Kohoutem, jsem se setkal zase s převážně jinými „kolegy a kolegyněmi“. Pražské armádní divadlo v roce 1950 hrálo *Slávu* s herci: O. Krejča, V. Chramostová, Dana Medřická, V. Vydra a další. Mou roli představoval V. Brodský. Ve *Strakonickém dudáku* jsem poznal některé další herce, účinkovala zde také děvčata z gymnázia. Představení *Strakonického dudáka* se hrálo v 15 a v 19,30 hodin dne 25. prosince 1951 a večer v hledišti seděli i rodiče, pro které jsem dostal vstupenky. U Čapka, jak se mezi námi říkalo, jsem zažil sice poměrně krátkou, ale velmi příjemnou a krásnou, i když trochu tvrdou divadelní školu.

V Děčíně 22. 6. 2009

Jindřich Kostkuba

Použito i materiálu Jindřicha Kostkuby „Ochotnické divadlo mi přinášelo radost“

Tělocvičná jednota Sokol Jalůvčí v letech 1990 – 2008

Po obnovení ČOS v roce 1990 se do ní hned **přihlásila i Tělocvičná jednota Sokol Jalůvčí** a nabízela svým členům mimo jiné volejbal, jógu, cvičení pro děti i seniorky a další druhy cvičení pro všechny věkové kategorie.

Do znaku si jednota dala stylizovaný **květ puškvorce**. Proč? **Chtěli si připomenout krásný původní název naší obce „PUŠKVORCOVÁ LOUKA - Kalmswiese“**, špatně přeložený německý název na **Telecí, z kterého se později vyklubalo Jalůvčí**.

Začíná se naplno rozvíjet zase naše aktivita, která se soustřeďovala v budově, které jsme říkali sokolovna, ale měli jsme ji v pronájmu. Tady cvičily i děti, ženy, scházel se dlouhá léta oddíl zdravotní tělesné výchovy a jógy, ale i žáci z místní ZŠ. Zde musíme vysoce vyzdvihnout práci našich cvičitelů.

S příchodem volejbalového oddílu Ferox do naší jednoty v roce 1988, oživilo hřiště „Pískáč“. Oddíl hraje okresní soutěž, organizuje turnaje „O Puškvorcový květ“, „Memoriál Josefa Zdeňka“ a další. Nesmíme opomenout ani účast našeho oddílu na turnaji v Lucernu 97, kde ženy získaly 3. místo a muži 2. místo.

Některé sokolské roky byly ve znamení různých významných výročí a akcí, kterých se naši členové účastnili, nebo je pořádali. Za všechny vzpomeneme **den 12. září 1992 - velká „Děčínská sokolská pout“** s mohutným průvodem městem. Náš dorost se také zúčastnil znovuožhalení „Pamětní desky“ na rodném domku Dr. Miroslava Tyrše.

Dokonce se v roce 1993 jeden člen jednoty účastnil XVIII. sletu amerického Sokola v Chicagu.

Významným rokem pro Sokol po jeho obnově byl bezesporu rok 1994, kdy se po 46 letech obnovily sokolské slety. Ani naše jednota nechtěla chybět při této slavnosti Sokolů. Započalo se hned s nácvikem, dokonce i za muže – synové Mirek a Zdeněk Kostkubových a otec Jindřich Kostkuba. Naši členové se účastnili všech akcí jednoty, župy nebo ČOS, soutěží v lyžování, gymnastice, atletice, všestrannosti, doma i na jiných místech republiky a také na dalších předletových i posletových vystoupeních skladeb. Zapojili jsme se i do organizování Župních sletů na Jalůvčí (3x), účastnili jsme se Sletů v Praze 1994, 2000, 2006 (vždy 2 – 4 skladby), v Liberci SPJ 2002, 2008, ale také Plzeňských slavností svobody 95, Sokolského Brna 97 a dalších.

V roce 1998 jednota získala pod svou správu venkovní hřiště, kde již dříve vybuďovala tenisové kurty, později hřiště pro volejbal i fotbal a v roce 2002 se podařilo odkoupení pozemku od ČL. V roce 2005 jednota také zakoupila „Pískáč“, na kterém obyvatelé Jalůvčí hráli odbíjenou a nohejbal již v roce 1949.

Postupně však opět započaly problémy se sokolovnou, dosloužil kotel na uhlí, hledali jsme náhradní prostory na cvičení dětí a žen, protože odkoupení budovy nebylo možné a v roce 2001 je zde ukončena veškerá činnost. Ztrátou zázemí se jednota těžko vypořádává, drobné skupinky cvičících se uchylují do prostoru

v restauraci, do klubovny hasičů, ale ani tato snaha netrvá pro různé nedostatky dlouho a většina odborů zajíždí do tělocvičny T. J. Sokol Maxičky. Co jest však největší ztrátou, je přes zimní období kontakt s dětmi. Tyto nesnáze se výbor jednoty snaží nahradit započatou výstavbou na sportovním areálu. Nucený odchod z tělocvičny v sokolovně v roce 2001 nás velice poškodil ohledně odlivu **členů (ze 104 na 56), hlavně z řad dětí (z 29 na nulu)**. V roce 2008 se podařilo dokončení hrubé stavby sociálního zázemí, zemních a odvodňovacích prací, započaly se přípravné práce pro rekonstrukci hřišť a výstavbu univerzálního areálu. Připravuje se i další projekt dokončení sociálního zázemí a vybudování sportovně kulturního infocentra na Jalůvčí.

Rok 2009 se nese ve znamení oslav 60. výročí vzniku jednoty, čemuž odpovídá i plán akcí, a to pod všestranností pro děti i veřejnost - turistické, společenské, kulturní, ale i sportovní organizované oddílem volejbalu a tenisu. Zatím nejvýznamnější akcí tohoto roku byl opět Dětský maškarní rej a sokolské Šibřinky pro dospělé. Obě dvě akce se nadmíru líbily a vydařily. Zajímavostí letošních Šibřinek byla i vsuvka - přehlídka všech sokolských úborů, ve kterých cvičenky z Jalůvčí vystupovaly na Sletech v Praze od roku 1994 až do roku 2006. Slavnostní zasedání k 60. výročí založení jednoty se muselo konat z technických i sportovních důvodů až v září 2009.

Zpravodajství – měsíčník T. J. Sokol Jalůvčí

K novému tisíciletí chtěla jednota své členy i příznivce více seznamovat o tradicích i činnosti Sokola v této části Děčína. Měsíčník zahrnoval i jiné další informace a poznatky pro mladé i starší a hlavně historii jednoty na pokračování. Měl název „FALCO“ a vyšlo asi 7 čísel.

Vybráno z 0. čísla 1. ročníku v prosinci 2000

V roce 2000, kdy T. J. Sokol Jalůvčí již měl více jak padesátiletou tradici, přišel návrh prostřednictvím „měsíčníku“ čas od času provést historii Tělocvičné jednoty Sokol Jalůvčí, seznamovat se současnou činností odborů, oddílů, s plány, potížemi. Informovat třeba, jaké svízele máme se sokolovnou, jak nelehké je provozovat a udržovat hřiště. Ohlédnout se také na účast našich cvičenek na Vsesokolských sletech v Praze apod. Zkrátka přicházet s řádky, které, jak doufáme, Vás zaujmou a zároveň pomohou udělat si obrázek o činnosti naší jednoty. Pokud tomu tak bude, pak se naplní záměr naší členky Lindy Mrázkové.

Jindřich Kostkuba

Měsíčník mne napadlo pojmenovat „FALCO“, což znamená latinsky Sokol. Důvod založení měsíčníku je prostý, abychom všichni byli informováni o dění nejen v naší jednotě, ale i župě nebo ČOS. Každé číslo bude mít své hlavní téma a dále bude obsahovat různé další seriály na pokračování, zprávy o činnosti, pozvánky, ankety, kulturní akce, novinky ze světa a další. Je to také náš vstup do nového tisíciletí. V 1. čísle 1. ročníku shrneme rok 2000 – akce, hospodaření, atd.

Linda Mrázková

Tyršův klub T. J. Sokol Jalůvčí

Při jednotlivých Tělocvičných jednotách Sokola vznikají z různých iniciativ Tyršovy kluby. V naší jednotě také vznikla myšlenka založit Tyršův klub, ale návrh padl na založení Klubu Renáty Tyršové, která byla také velice činná, ale zůstávala vždy v pozadí nejdříve svého otce Jindřicha Fügnera a později svého manžela Dr. M. Tyrše. Vzhledem k tomu, že jsou v odboru všestrannosti převážně starší ženy a seniorky, byl z jejich iniciativy v roce 2007 založen **Klub Renáty Tyršové - JALMAX** při T. J. Sokol Jalůvčí. Do tohoto klubu se přidaly i společně cvičící ženy z Maxiček, což je obsaženo a zdůrazněno i v názvu klubu JAL = Jalůvčí, MAX = Maxičky. Ženy pravidelně cvičí každý týden a potom se další hodinku scházejí při společných debatách, besedách, významných výročích, pořádání oslav životních jubileí členek i při pravidelných kulturních akcích. Nejméně 6 x do roka pořádají mimořádné schůzky. Pravidelně dojíždějí na koncerty do Rudolfiny v Praze, pořádají týdenní relaxační pobyty pro starší ženy a seniorky na horách, spojené s besedami, zdravotními přednáškami, turistikou i cvičením (Jizerské hory, Krkonoše, Šumava, Orlické hory).

Vedoucím záměrem klubu je seznamování se, šíření a udržování Tyršovy ideje sokolství se snahou získat nezbytný počet aktivních členů z řad cvičících, cvičitelů i příznivců k zajištění a plnění programu klubu, ale i životnost celé jednoty.

Renáta Tyršová – česká spisovatelka a sociální pracovnice se narodila 31. 7. 1854; dr.h.c. UK (1931). Dcera Jindřicha Fügnera a manželka Dr. Miroslava Tyrše, zakladatelů Sokola, byla dědičkou a nositelkou slavných jmen. Už to samo o sobě by jí zajistilo všeobecnou úctu a popularitu, protože význam Sokola v české společnosti byl obrovský. Paní Renáta se pod manželovým vedením stala v té době jednou z prvních výtvarných kritiček, plně respektovanou v odborných kruzích a po Tyršově předčasné tragické smrti pokračovala dál v jeho stopách, obklopena zajímavými spolupracovníky, umělci, spisovateli, redaktory, politiky, přáteli, sympatizanty i kritiky.

Byla natolik silnou a vnímavou osobností, že dokázala najít další vlastní možnosti uplatnění svého nadání v zápase o záchranu staré Prahy, v právě se rodící etnografii, která se pro ni stala hlavním odborným zájmem, v reprezentování českých zemí a Slovenska na mnoha zahraničních výstavách, v dívčím průmyslovém školství, v osvětové práci a publicistice. Osamělá dáma dokázala dobře poslouchat a radit v těžkých životních situacích a mladší kolegové a přátelé se na ni obraceli se samozřejmou důvěrou. Publikovala studie z národopisu a výtvarného umění. Poslední dvě desetiletí dlouhého života, kdy už měla plné právo odpočívat, soustředila veškeré své síly na to, co ostatně dělala pořád, na pomoc potřebným. V roce 1922 byla členkou T. J. Sokol Děčín (vznik 1921).

Renáta Tyršová, pozoruhodná žena, na kterou se téměř zapomnělo, zemřela v roce 1937.

Dr. Miroslav Tyrš

Narozen 17. září 1832 v Děčíně. Zde žil s rodiči asi do 9 let v domku na zámku, kde byl jeho otec zámeckým lékařem. Rodný Tyršův domek je nyní zrekonstruován, zařizuje se zde Tyršovo muzeum a je zde stálá expozice Tyršovy světelníky z Oetzu, zapůjčená z Tyršova domu v Praze.

Na radu lékaře začal cvičit, a tak se dostal k hlubšímu studiu tělesné kultury. V roce 1862 spolu s Jindřichem Fügnerem založili SOKOL. Od tohoto roku až do své poněkud záhadné smrti v Oetzu v Tyrolských Alpách byl náčelníkem, ideovým a metodickým mozkiem této organizace. Připravil a sám řídil v roce 1882 I. všesokolský slet na Střeleckém ostrově v Praze. Jeho zájmy byly mnohostranné, vytížení z dnešního pohledu nevidané. Byl zvolen do Českého zemského sněmu, stal se poslancem říšské rady. Byl prvním českým výtvarným kritikem, profesorem dějin umění na UK a ČVUT, předsedou výtvarného odboru Umělecké besedy a členem poroty pro sochařskou výzdobu Národního divadla. Je tvůrcem českého vojenského a šermířského názvosloví, upravil a doplnil tělocvičné názvosloví, vytvořené K. J. Erbenem, F. L. Čelakovským a E. Purkyněm. Tyršovo názvosloví se bez výrazných úprav používá v tělovýchovném hnutí dosud. Tyrš věnoval mimořádnou pozornost výchově cvičitelů společně s Jindřichem Fügnerem. Zavedl cvičební rozvrhy a celou řadu dalších organizačních prvků sokolské činnosti. Z jeho podnětu byl v roce 1869 ustaven Tělocvičný spolek paní a dívek pražských, v Tyršově soukromém tělocvičném ústavu cvičili chlapci i děvčata. Svým působením v roli vydavatele časopisu Sokol ovlivnil i školní tělesnou výchovu. Mimořádnou pozornost věnoval Tyrš popularizaci sokolské organizace – pořádal v Praze veřejná cvičení, které záhy připravovaly i mimopražské jednoty. Patřil - na rozdíl od některých dalších představitelů Sokola – mezi zastánce průniku sportu do sokolských jednot. Varoval před jednostranností nářadového tělocviku. Proto jeho tělocvičná soustava obsahovala klasické antické disciplíny (běh, skoky, hod diskem, oštěpem, box, zápas), které doplnil moderním šermem, vzpíráním, plaváním, vrhem koulí a cyklistikou. Olympijské hry starého Řecka jej ovlivnily natolik, že od samého začátku činnosti Sokola propagoval závodivé formy – a sám se jich aktivně zúčastňoval v těchto disciplínách. Soutěže ve cvičení na nářadí byly zařazeny až později.

Jako historik umění prezentoval v řadě svých prací obdiv k antické tělesné kultuře, ke starořeckým olympiádám a antickému ideálu harmonické výchovy ducha a těla dle hesla „v zdravém těle, zdravý duch“. Tyrš chtěl ze Sokola udělat neprůlomovou hráz proti všem nepřítelům národa. Pozitivní vliv Sokola od jeho založení na společensko-politický vývoj v našich zemích dokazuje, že se mu záměr podařil. Tyrš vedle Fügnera zůstává jednou z nejvýraznějších postav dějin tělesné kultury v našich zemích. Občané Děčína mohou být hrdí na svého rodáka. Dr. Miroslav Tyrš zemřel v roce 1884.

Plán akcí v jubilejním roce 2009

k 60. výročí vzniku Tělocvičné jednoty Sokol Jalůvčí

Všestrannost a ostatní akce

datum	Název	Místo	
4.-10.1.2009	Zimní lyžařský pobyt Harrachov	Harrachov	
12.1.2009	Slavnostní koncert v Rudolfinu – společná návštěva žen seniorek	Praha	
16.1.2009	Setkání žen – Klub Renaty Tyršové – JALMAX	Děčín	
4.2.2009	Schůzka – návrhy na ocenění pro PV župy a ČOS Praha	Jalůvčí	
5.2.2009	Setkání žen JALMAX – příprava Šibřinek	Jalůvčí	
7.2.2009	Dětský maskarní rej	Hotel -Maxičky	
7.2.2009	Šibřinky – maskarní zábava pro dospělé	Hotel -Maxičky	
22.2.2009	Setkání žen v Tyršově světničce	Tyršův domek	
9.3.2009	Slavnostní koncert v Rudolfinu – společná návštěva žen seniorek	Praha	
7.-14.3.2009	Zimní týdenní pobyt R+D s lyžařským výcvikem	Chata Sokola „Severák“	
10.3.2009	Setkání žen Klubu JALMAX – Beseda o Sokole,vznik jednoty – 60.výročí vzniku	Jalůvčí, Maxičky	
17.3.2009	Valná hromada T. J. Sokol Jalůvčí	Jalůvčí	
23.3.2009	Slavnostní koncert v Rudolfinu – společná návštěva žen seniorek	Praha	
25.3.2009	Setkání členek jednoty v Tyršově muzeu a světničce na zámku	Rodný domek Dr. M.Tyrše	
duben-květen 2009	Výstavka kronik, historické dokumentace apod.	Jalůvčí, Děčín	
duben-květen 2009	Sportovní sokolení dětí, mládeže, dospělých i seniorů	Jalůvčí	
26.4.2009	Bruslení na in-line bruslích R + D	Cyklostezka Žleb	
30.4.2009	Účast na akci „Běh pro Paraple“	Smetanovo nábřeží	
květen 2009	Sportovní turnaje, vystoupení dětí,	Jalůvčí	
květen 2009	Návštěva místa posledního pobytu Tyrše	Oetz – Rakousko	
květen nebo září 2009	Slavnostní setkání - k 60. výročí vzniku T. J. Sokol Jalůvčí	Jalůvčí	
29.5.2009	Veřejné odpoledne – dětský den pro děti i žactvo	Jalůvčí	
červen 2009	Setkání žen – Klub RT – JALMAX	Jalůvčí	
červen 2009	Seminář s besedou o nových poznacích - Jóga	Jalůvčí, Děčín	

8.6.2009	Slavnostní koncert v Rudolfinu společná návštěva žen seniorek	Praha	
15.6.2009	Slavnostní koncert v Rudolfinu společná návštěva žen seniorek	Praha	
23.6.2009	Společné ukončení cvičebního roku v odboru všestrannosti	Jalůvčí, Maxičky	
22.-29.8.2009	Relaxační týdenní pobyt pro seniorky s turistikou a besedami	Říčky v Orlických horách	
22.-29.8.2009	5 x přednášky- příroda, hory, cvičení žen, práce horské služby, relax	Rokytnice v O. h. Říčky v O. h.	
8.9.2009	Zahájení cvičebního roku 2009/2010 - oddíly všestrannosti	Jalůvčí, Maxičky	
11.9.2009	Setkání žen - Klub R.T. JALMAX (zhodnocení týdenního pobytu)	Jalůvčí, Děčín	
4.12.2009	Dětská Mikulášská nadílka, později i pro mládež a dospělé	Jalůvčí areál T. J.	
15.12.2009	Ukončení a zhodnocení roku a akcí k 60. výročí vzniku jednoty	Jalůvčí	
16.12.2009	Setkání členů – jubilatů (...9, ...4)	Jalůvčí	
31.12.2009	Silvestr – rozloučení s rokem 2009	Jalůvčí – areál	

Všestrannost

Ve všestrannosti každoročně začíná cvičební rok v září a končí v červnu.

Starší seniorky cvičí jógu vždy ve středu a ženy i seniorky v úterý.

Na toto pravidelné cvičení dojíždějí ženy do tělocvičny na Maxičky.

V oddílech odboru všestrannosti se samozřejmě plánují také pravidelné i mimořádné turistické pěší túry nebo procházky po okolí za krásami přírody.

Klub Renáty Tyršové – JALMAX založily ženy z Tělocvičné jednoty Sokol Jalůvčí a přidalo se několik žen ze společných cvičení z T. J. Sokol Maxičky.

Oddíly jógy a zdravotního cvičení žen a Klub Renaty Tyršové Jalmax mimo svá pravidelná cvičení a nácviky na skladby organizuje a zúčastňuje se značné části sportovních akcí, pochodů a veřejně-společenských akcí. Velice známou akcí byl vyhlášený „Pohádkový les“, kde v roce 1993 byla účast téměř 900, z toho 502 dětí. Pořádaly se pravidelně „Mikulášské besídky“, dětská odpoledne na hřišti, maškarní karnevaly pro děti. V posledních dvou letech jsme se vrátili k sokolským Šibřinkám pro dospělé i děti, které se také vydařily.

Mimo to se naše ženy zaměřují i na nácvik sletových skladeb, na vystoupení v Praze i mimo ní. Dokonce nacvičovaly i na vystoupení již v roce 1990.

**Plán akcí v jubilejním roce 2009
k 60. výročí vzniku Tělocvičné jednoty Sokol Jalůvčí**

Sportovní oddíly: Volejbal a Tenis

datum	název	Místo	
17.1.2009	Volejbal – Liga mix	Želenice	
21.2.2009	Volejbal – Liga mix	Želenice	
28.3.2009	Volejbal – Liga mix	Želenice	
4.4.2009	1. brigáda	Areál T. J.	
11.4.2009	2. brigáda	Areál T. J.	
12.4.2009	Nohejbal – open dvojice	Areál T. J.	
18.4.2009	3. brigáda	Areál T. J.	
18.4.2009	Volejbal – Liga mix	Želenice	
1.5.2009	Tenis – zahajovací turnaj čtyřhry muži	Areál T. J.	
8.5.2009	Tenis – turnaj žáci	Areál T. J.	
15.-17.5.2009	BAF – sportovní hexatlon	Areál T. J., kuželna, plavečák	
17.5.2009	Tenis – liga seniorů	Areál T. J.	
23.5.2009	Volejbal – župní přebor I.kolo přebory ČOS mix	Areál T. J.	
24.5.2009	Tenis – liga seniorů		
30.5.2009	Volejbal – Liga mix	Želenice	
31.5.2009	Tenis – liga seniorů		
6.6.2009	Tenis – turnaj muži	Areál T. J.	
12.-14.6.2009	Votvírák – rock festival		
14.6.2009	Tenis – liga seniorů	Areál T. J.	
21.6.2009	Tenis – liga seniorů	Areál T. J.	
25.-28.6.2009	Cyklo camp - Branžež	Branžež	
27.6.2009	Volejbal – II. kolo přebory ČOS mix	Mnich.Hradiště	
28.6.2009	Tenis –liga seniorů		
4.7.2009	Tenis – turnaj mix	Areál T. J.	
11.7.2009	Tenis – turnaj LTC - ATT	LTC	
25.7.2009	Tenis – turnaj čtyřhry muži	Areál T. J.	
7.-9.8.2009	Volejbal – turnaj Dřevěnice	Dřevěnice	
21.8.2009	Beach volejbal – turnaj Jílové	Jílové	
22.8.2009	Tenis – turnaj muži	Želenice	
29.8.2009	35 let - volejbal Ferox - Jalůvčí	Jalůvčí	
5.9.2009	Tenis – Boletice open	Boletce	
5.9.2009	Volejbal - Finále ČOS mix	Praha	

20.9.2009	Tenis – LTC open	LTC	
26.9.2009	Tenis – čtyřhra mix	Areál T. J.	
4.10.2009	Tenis – LTC open čtyřhra	LTC	
10.10.2009	Tenis – turnaj ženy	Areál T. J.	
17.10.2009	Volejbal – turnaj Libouchec		
17.10.2009	Tenis – turnaj muži „O pohár starosty“ – finále	Areál T. J.	
24.10.2009	Volejbal – Liga mix	Želenice	
7.11.2009	Volejbal – Liga mix	Želenice	
14.11.2009	1. brigáda – podzim	Areál T. J.	
21.11.2009	2. brigáda – podzim	Areál T. J.	
12.12.2009	Volejbal – Liga mix	Želenice	
31.12.2009	Silvestrovský fotbalík	Areál T. J.	

V současné době pracují v jednotě dva sportovní oddíly, které jsou registrované u ČOS. Volejbalový oddíl má 15 členů, tenisový oddíl má 32 členů z toho 9 dětí a mládeže.

Volejbalový oddíl jednoty potvrdil ve 2. části okresní ligy MIX vzestupnou úroveň výkonnosti a obsadil po závěrečném devátém turnaji celkové třetí místo v roce 2008. V květnu 2008 mužstvo vyhrálo župní kolo v postupové soutěži MIX pořádané odborem všestrannosti ČOS a v oblastním kole v Mnichově Hradišti obsadilo sedmé nepostupové místo. V červenci a srpnu 2008 se zástupci oddílu zúčastnili beachových turnajů v Libouchci a Jílovém se střídavými úspěchy. V prosinci MIX tým zvítězil na tradičních turnajích v Libouchci.

Nový ročník okresní ligy MIX 2009 zahájil oddíl celkovým vítězstvím v konkurenci devíti zúčastněných družstev a plní tak své předsevzetí pokusit se o celkové vítězství na konci soutěže na jaře 2009. Oddíl trénuje 1x týdně přes zimu v tělocvičně a 2x týdně na beachových kurtech v létě. Oddíl udržuje dva volejbalové kurty a v současnosti připravuje dokumentaci a podklady pro granty na kompletní rekonstrukci kurtů a výstavbu nového univerzálního beachového kurtu v areálu jednoty. Členové oddílu se zúčastňují tenisových a dalších sportovních i společenských akcí T. J.

Ing. Josef Slížek - vedoucí oddílu

Tenisový oddíl jednoty se v roce 2008 opět zúčastnil okresní tenisové soutěže mužů v kategorii nad 45 let. V tomto roce si vedl lépe a bylo vidět, že naši reprezentanti se oproti minulému roku zlepšili. Ve skupině byly stejné týmy jako loni. Oproti roku 2007 si náš tým polepšil o dvě místa a umístil se na pěkné čtvrté příčce. Za sebou zanechal družstva LTC Děčín a Canaby. Příští ročník se rozroste o jeden tým z Varnsdorfu. Tím se soutěž stane ještě zajímavější a samozřejmě časově náročnější.

Turnajová sezóna začala otevřeným turnajem v singlech mužů dne 8. 5. 2008. Na začátku sezóny byly vidět nevyrovnané výkony, ale počasí tenistům přálo a tak se turnaj vydařil. Druhý turnaj se konal

7. 6. a byl určen pouze dětem. Chlapci a děvčata hráli každý ve své skupině. Bojovalo se o sladké výhry a myslím, že i rodiče byli s příjemným prostředím a pohodou na Jalůvčí spokojeni. V pořadí třetí turnaj 5. 7. byl OPEN SINGL MUŽI, kde počet účastníků byl naplněn na maximum tedy 14. Turnaje se zúčastnili i někteří hráči z Ústí nad Labem a tak nabyl turnaj větší vážnosti. Vítězem se stal borec z Ústí n/L. Zástupce Sokola Jalůvčí se neztratil a skončil na hezkém 3. místě. 30. 8. oddíl uspořádal čtvrtý turnaj ve čtyřhrách. Tento turnaj se stal velmi oblíbený asi také proto, že hlavní cenou jsou dvě šišky salámu a karton piva. I letos se bohužel hlavní výhra přesunula z Jalůvčí pryč.

Naši borci se po celou sezonu neztratil ani na turnajích pořádaných jinými oddíly a důstojně reprezentovali Tělocvičnou jednotu Sokol Jalůvčí např. na čtyřhrách Boletice, kde skončili na výborném 3. místě.

Poslední otevřený pátý domácí turnaj byl určen pro MIX. Letos dostal tento turnaj nový název „Jalůvčácký dloubák“. Věříme, že se i nadále bude těšit tento turnaj popularitě jako dosud. Letošního ročníku se zúčastnilo 11 párů.

Konečnou tečkou za sezónou je uzavřený turnaj pouze pro členy jednoty o putovní pohár starosty Sokola Jalůvčí.

Petr Culek - předseda sportu T. J. Sokol Jalůvčí

Historie sportovního areálu T. J. Sokol Jalůvčí – Sokolská župa Severočeská - Novákova

2001 - uzavření kupní smlouvy na odkoupení pozemku

2002 - odkoupení pozemku od Lesů ČR z vlastních prostředků jednoty a příspěvků ČOS. Zde byli již místními občany v průběhu cca 15 let vybudované 2 tenisové a 1 volejbalový kurt i provizorní fotbalové hřiště 40x20m.

2003 - projektová dokumentace výstavby sociálního zázemí sportoviště, získání stavebního povolení, podány první granty

2004 - zahájení výstavby SZ, vybudování přípojek, rekonstrukce fotbalového hřiště

2005 - odkoupení pozemku od Lesů ČR, na kterém jednota provozovala od roku 1949 volejbalový kurt „PÍSKÁČ“ a jeho částečná rekonstrukce, vybudování parkoviště a přístupových cest

2008 - dokončení hrubé stavby sociálního zázemí, zemních a odvodňovacích prací, přípravné práce pro rekonstrukci hřišť a výstavbu univerzálního beachového areálu

Rok 1958

u Sokolovny

Rok 1958

Vystoupení dětí
U Sokolovny

Rok 1975

Spartakiáda
rodiče s dětmi

Výlet do Dolního Žlebu r. 1981

Slet 1994 Praha – skladba pro ženy s kuželi a švihadly

Župní slet 2000 na Jalůvčí – skladba pro ženy a dorostenky „Bolero“

Slet pod Ještědem 2002 Liberec – skladba „Můj domov“

Slet **2006** Praha – skladba „To všechno přines čas“ tzv. Bubínky

Slet **2006** Praha – u Sazka Arény před Gala večerem

Výlet
Janov **2009**

Projekt : Sociální zázemí a sportovně kulturní infocentrum Jalůvčí

Tento objekt, stejně jako přilehlá hřiště, budou nadále volně sloužit k dispozici mládeži, škole a podporovat veřejný život v této části. Město Děčín se podílelo značnou měrou na výstavbě celého areálu (400 000,-Kč + podpora sport. činnosti) a rovněž ČOS přispěla v roce 2005 -07 částkou 180 000,- Kč.

V areálu probíhají akce a turnaje přičemž dodnes nejsou k dispozici WC a sprchy. Kolaudace díky nárůstu DPH v roce 2004 a postupným zdražováním práce i materiálu byla posunuta na listopad 2010. Tento projekt je nadále v žádostech o dotace Sokolské župě Severočeské - Novákově a zásobníku projektů čtyř žup Ústeckého kraje, ČOS i Statutárního města Děčín.

Charakteristika SOKOLA

Tělocvičná jednota Sokol Jalůvčí registruje k 1.lednu 2009 celkem 104 členů ve třech evidenčních skupinách: všestrannost, volejbal, tenis, narozených v letech 1922 – 1999.

Ve skupině všestrannost máme cvičitelský sbor, složený z deseti žen a jednoho muže. Jmenovitě jsou to následující činovníci: ses. Kostkubová Eva, Jirmanová Blanka, Kučerová Lenka, Mrázková Linda, Ing. Slížková Petra, Hujová Jana, Špidlová Jitka, Brňáková Eva, Vejnarová Lidmila, Kluchová Vlasta, Machovcová Petra a br. Ing. Slížek Josef, který pracuje ve sportovním oddílu volejbalu. Ve všestrannosti velice dobře pracuje oddíl jógy, turistiky a ZdTV- starší ženy.

Organizační a finanční zázemí, péči o nemovitý majetek a inventář zajišťuje sedmičlenný výbor pod vedením starosty br. Miroslava Kostkuby a jednatele br. Ing. Josefa Slízka.

Základní zámysl záleží v udržování myšlenky výchovy a posilování duchovní a fyzické rovnováhy, usměrňování a zdokonalování cvičenců, hlavně mladých ročníků v přiměřené a kritické soutěživosti, samostatnosti a přimosti. Tedy všeho, co je naprosto nutné, co musí být pevným základem cílů, byť v jiných organizacích a zařízeních a podkladem k dalším vrcholovým metám.

Proto také byla naplánovaná rozmanitá činnost jednoty a její plnění v roce 60. výročí jejího založení.

Kromě základního odboru všestrannosti se to týká i dvou zájmových sportovních oddílů, které svými akcemi , vystoupením nebo činností naplňují obsah jubilejního roku.

Organizační a obsahové uskutečňování historicky závazných pravidel a cílů Sokola všech skupin cvičenců a jeho celého společenství je ovlivněno časovým odstupem od vzniku Sokola, současným stylem života i dalšími souvislostmi, získáváním a zajišťováním finančního zabezpečení, které je podstatným limitujícím činitelem činnosti.

Jakákoliv činnost Sokola procházela obdobím nadšení, rozmachu, přízní, ale i nepřízní, pronásledováním, likvidací majetku i životů jednotlivých členů a skupin, trvá snaha o jeho ideovou životnost, náplň jeho programu k uvědomělému čestství.

Členové T. J. Sokol Jalůvčí se vyznávají

Již v roce 2008 se hovořilo a v roce 2009 bylo započato s přípravami vydání pamětní brožurky (almanachu) u příležitosti 60. výročí vzniku Tělocvičné jednoty Sokol Jalůvčí.

Na výzvu přišlo několik odpovědí z řad cvičitelského sboru, vedení jednoty i pamětníků, ve kterých se vyznávají z přímého nebo zástupného sokolování.

Sestry - cvičitelky: Brňáková, Jirmanová, Kostkubová, Vejnarová, Mrázková

Sestry: Horáčková, Dlasková, Pokorná

Bratři: Kostkuba J., Kostkuba M., Slížek,

Sestra Eva Brňáková – (1945) po obnovení Sokola v roce 1990 se plně věnovala dění v této části Děčína a svou pozornost věnovala především předškolním dětem. S plnou odpovědností se v roce 1993 zapojila do nácviku na obnovený Sokolský slet v roce 1994, kterého se také zúčastnila a později v r. 1995 i na Slavnostech osvobození v Plzni. Při nácviku na XIII. všesokolský slet v roce 2000 byla již členkou Sokola a cvičila ve skladbě Bolero a R+D s kruhy. Taktéž pomáhala při nácviku skladby Můj domov pro SPJ v roce 2002, se kterou cvičenky jednoty vystupovaly potom, kromě jiných vystoupení, hlavně v Brně a v Českých Budějovicích. Při nácviku na XIV. všesokolský slet v r. 2006 pomáhala se skladbou Bubínky a taktéž cvičila R+D s míči. Při nácviku na SPJ v r. 2008 byla jedna z vedoucích nácviku pro skladbu žen s kužely. Kromě nácviků na Slety je zapojena v odboru všestrannosti jednoty, hlavně cvičení jógy. Pracuje dodnes v Kontrolní komisi jednoty.

K 60. výročí vzniku T. J. Sokol Jalůvčí obdrží Pamětní list ČOS.

Sestra Blanka Jirmanová – (1949) do Sokola začala chodit již v šesti letech v Žatci. V Děčíně je od roku 1970 a cvičila i na všech spartakiádách. Po obnovení Sokola se v roce 1993 jako učitelka MŠ věnovala nácviku předškolních dětí a brzy získala jako cvičitelka V3 a v roce 2003 i kvalifikaci PD3. Cvičila také v Praze v roce 1990. Při nácviku na XIII. všesokolský slet 2000 v jednotě, ale i v rámci župy, pomáhala při nácviku skladby R+D. Kromě cvičení pracovala také ve výboru naší jednoty, později v Kontrolní komisi i jako vzdělavatelka na Sokolské župě Severočeské – Novákovy. Byla také aktivní cvičenkou na Sletech 1994, 2000, na SPJ 2002 i 2008 a v roce 2006 ve třech skladbách pro XIV. všesokolský slet. V roce 2006 byla rovněž vedoucí nácviku pro PD a s touto skladbou dětí z MŠ vystupovaly na různých akcích pro rodiče, v divadle, ale i na děčínském zámku pro Sokoly ze zahraničí, kteří do Děčína zavítali. Zasloužila se také o zdárný průběh dvou Župních sletů přímo v našem sportovním areálu na Jalůvčí. V roce 2008 se spolu se ses. Toncarovou přihlásily na konkurs sletových skladeb pro rok 2012, kde uspěly ve skladbě R+D. Ses. Jirmanová doufá, že se skladba povede a zúčastní se ji naše spolucvičenky se svými vnoučaty.

K 60. výročí vzniku T. J. Sokol Jalůvčí obdrží Pamětní list ČOS.

Sestra Eva Kostkubová – (1944) v zájmu o tělovýchovné dění pracovala již v ZRTV – vzniklo po rozpuštění Sokola, kde se aktivně věnovala cvičitelské práci. Po znovuoobnovení Sokola v roce 1990 pracuje jako členka výboru, kde zastávala funkci zdravotníka, později náčelnici do roku 2003 a nyní vzdělavatelku jednoty. Stále se aktivně věnuje cvičitelské práci, nejdříve dětem a mládeži, potom starším ženám, které po roce 1989 zůstaly osamocené a nyní jsou z nich již starší seniorky, později ženám středního věku pro nácviky na Slety, zdravotnímu cvičení a v neposlední řadě i cvičení jógy. Od roku 1992 absolvovala veškerá nová školení ČOS pro cvičitele a má kvalifikaci V3 trvale, ZdRTV2 trvale a specializaci cvičitele jógy 3. tř. Je naší dlouholetou, aktivní a výbornou cvičitelkou. Pod jejím vedením se hlavně děti zúčastňovaly různých přeborů a soutěží v rámci města, kraje a ČOS, ať již v atletice či jiném sportu. Byla organizátorka mládežnických soutěží, pohádkového lesa, pobytového výjezdu cvičenek. Nechybí při žádné akci pořádané T. J. i župou. Ses. Kostkubová již v roce 1990 zajistila nácvik i vystoupení a opět také prováděla nácvik na Sokolský slet v roce 1994, se kterým potom vystupovaly cvičenky i na slavnostech v Plzni v roce 1995. Vedla nácvik také na XIII. všesokolský slet v roce 2000 ve skladbě pro ženy a dorostenky Bolero, jež úspěšně absolvovaly i v Praze. V roce 2002 nacvičovala se ženami skladbu Můj domov pro SPJ v Liberci, kterou potom předvedly na vystoupení v Brně i v Č. Budějovicích. V roce 2005 se svými cvičenkami začala nacvičovat skladbu Bubínky na XIV. všesokolský slet 2006 v Praze, kde byly ženy nejvíce zastoupeny. Rovněž znovu obnovila nácvik Bubínku na Sokolský den 2008 v Brandýse n/L. i pro Liberec na SPJ v roce 2008, kde většina žen, včetně ses. Kostkubové, cvičila 2 skladby. Také se účastnila cvičení R+D v roce 2000 i 2006, a to i v Praze. Byla jednou z hlavních organizátorek mimořádného Župního sletu v roce 1994, ale hlavně dvou Župních sletů v roce 2000 a 2006. Hlavní uznání jí patří za stále aktivní cvičitelskou činnost pro dlouholeté členky – seniorky.

K 60. výročí vzniku T. J. Sokol Jalůvčí obdrží Bronzovou medaili ČOS.

Sestra Lidmila Vejnarová – (1942) při nácviku na XIII. všesokolský slet 2000 byla již členkou Sokola, v jednotě pomáhala vedoucí nácviku skladby žen svými radami a aktivně se zapojovala do sportovního dění včetně cvičení ve skladbě R+D. Obě skladby také cvičila i v Praze. Byla cvičenkou na SPJ v roce 2002, na XIV. všesokolském sletu 2006 v Praze cvičila taktéž ve dvou skladbách. Byla jednou z vedoucích nácviku skladby pro ženy s kuželi na SPJ 2008 v Liberci. Účastnila se všech mimořádných vystoupení našich žen v Brně, Č. Budějovicích, Bílině, Brandýse n/L., Liberci a dalších. V roce 2007 se zařadila mezi platné cvičitelky jednoty a získala kvalifikaci V3. Ses. Vejnarová se spolu se ses. Brňákovou zasloužily o zdárný nácvik skladby Kužele a v Liberci také cvičila za ženy ve dvou skladbách (Bubínky+Kužele).

K 60. výročí vzniku T. J. Sokol Jalůvčí obdrží Pamětní list ČOS.

Bratr Josef Slížek – (1961) se do naší jednoty zařadil v roce 2000. Pracoval v oddíle volejbalu a tenisu. Již v roce 2003 byl zvolen do výboru jednoty na funkci jednatele, kterou vykonává dosud. V roce 2004 se zařadil mezi cvičitele jednoty a získal kvalifikaci V3. Od počátku se aktivně podílel na veškerém dění v naší jednotě, ať již se jednalo o sportovní oddíly či všestrannost. Hlavně se však začal věnovat nejdůležitějšímu úkolu jednoty – dokončení sportovního areálu, přístavby sociálního zázemí a klubovny, hlavně kvůli tenisovým kurtům, protože tělocvična nebyla. V neposlední řadě i úkolu odkoupení pozemků od Lesů ČR, kde jednota měla volejbalové hřiště. Věnoval tomu veškerý svůj volný čas, protože projednat, získat a dovést do konce žádost o půjčku u ČS na výstavbu nebylo snadné. Mimo jiné se zavázal i o podávání žádostí o příspěvky či dotace na město Děčín i ČOS. Jeho zásluhou je také konečné odkoupení pozemku volejbalového hřiště od ČL ČR. Je vůdčí osobností ve SO volejbalu, organizuje turistické i cyklistické akce v jednotě, včetně akcí pro rodiny s dětmi.

K 60. výročí vzniku T. J. Sokol Jalůvčí obdrží Pamětní list ČOS.

Bratr Jindřich Kostkuba – (1932) starosta T. J. od roku 1993 – 2003

Práce pro Sokol i v jednotě

Dle zjištění je jeden z prvních a také nejstarších členů Sokola na Jalůvčí a to již od roku 1949. Narodil se v Brandýse n/L. a již v roce 1945 se s rodiči přestěhoval do severních Čech, do Děčína – Jalůvčí. Jeho tatínek byl spoluzakladatelem Sokola na Jalůvčí a zabýval se nejen sportovní činností, ale vedl i ochotnické divadlo, které pracovalo na vysoké úrovni. K této činnosti vedl i syna a tak již od mládí vstřebával povědomí sokolské tradice i lásku k divadlu. Již v roce 1952 byl zvolen do výboru jednoty pro práci s mládeží a střídavě působil jako činovník v různých funkcích včetně starosty. Sokol Jalůvčí měl v trvalém užívání sokolovnu a jeho tatínek měl na starosti její rekonstrukci, přičemž mu už jako mladý byl velice nápomocný. Br. Kostkuba v roce 1979 k 30. výročí vzniku jednoty založil a pečlivě i s přehledem vedl kroniku dění v sokolské jednotě i v této části Děčína. Zasloužil se o to, aby se podařil záměr dobudování hřiště. Po obnovení Sokola v roce 1990 se jednota hned přihlásila do ČOS. Stal se i starostou OV Sokola v Děčíně a po obnovení Sokolské župy Krušnohorské-Kukaňovy byl zvolen místostarostou, později tajemníkem župy. V roce 1992 se v Děčíně konala „Děčínská sokolská pout“ a byla znovu odhalena Pamětní deska na rodném domku Dr. Miroslava Tyrše. Toho se také účastnili i jeho dva synové (také aktivně zapojeni v Sokole). Jeho syn Mirek byl vybrán konkursem jako účastník Sletu amerického Sokola v Chicagu a také se ho s výpravou ČOS zúčastnil. Když v roce 1992 došlo k rozdělení Krušnohorské župy na dvě a vznikla Sokolská župa Severočeská – Novákova, byl zvolen tajemníkem župy. V roce 1993 byl br. Kostkuba opět zvolen starostou jednoty Sokola na Jalůvčí. Práci v jednotě věnoval veškerou péči a aktivně zapojoval nejen svou rodinu, ale i ostatní členy oddílů sdružených v jednotě. T. J. Sokol Jalůvčí pod jeho vedením vykazovala velmi dobré výsledky svou účastí na různých akcích pořádaných v jednotě i mimo ní.

Jako starosta jednoty se br. Kostkuba zasloužil o nekonečné, ale úspěšné dokončení jednání s Lesy ČR o prodeji pozemku na území sportovního areálu, kde se nacházejí i tenisové kurty. V roce 2002 se po všech strastiplných jednáních podařilo tento pozemek odkoupit. Br. Kostkuba vykonával funkci starosta až do roku 2003, kdy byl do této funkce zvolen jeho syn Mirek. I nadále je však členem oddílu tenisu, účastní se a pomáhá při různých akcích a pečlivě doplňuje spolu se svou manželkou – cvičitelkou a vzdělavatelkou - informační skříňku jednoty. Zpracoval také zpravodaj informací ke 45. výročí vzniku jednoty a taktéž spolupracuje na zpracování brožurky k 60. výročí založení jednoty. Spolu se svou manželkou ses. Evou se významně zasloužil o zdárný průběh župních sletů na Jalůvčí a dokonce si jednota sama pod jejich vedením zorganizovala jedno vystoupení navíc pro příznivce z Jalůvčí a pro radost z pohybu samotných cvičenek.

Taktéž výrazně morálně přispíval k důstojné reprezentaci našich cvičenek na sletech v Praze v roce 1994, 2000, 2006, v Plzni 95, v Brně 97, v Liberci na SPJ v 2002, 2008 i jinde.

K 60. výročí vzniku T. J. Sokol Jalůvčí obdržel za svou práci Stříbrnou medaili ČOS.

Sestra Helena Dlasková – (1936) vzpomíná

Můj vstup do Sokola

Narodila jsem se v jižních Čechách, kde jsem s rodiči bydlila na samotě v hájovně až do osvobození v květnu 1945. Jelikož se už před válkou plánovala v místech našeho bydliště Orlická přehrada, rozhodli se rodiče záhy po osvobození odstěhovat do pohraničí – do Děčína. První naše bydliště bylo v Horním Žlebu, kde byla v sousedství krásná, vybavená tělocvična. Neměl v ní ale prozatím kdo cvičit. Obyvatelstvo bylo tehdy ještě z poloviny německé. To se velmi rychle změnilo a v roce 1946 byl založen v Horním Žlebu Sokol, do kterého jsem hned vstoupila. Byla jsem tehdy desetiletá žákyně. Cvičily jsme pod vedením velké sokolské vlastenky – sestry Boubínové. Na tu dobu mám ty nejkrásnější vzpomínky. Byla to velmi krásná doba, plná oslav, veřejných vystoupení. Vše se neslo v duchu míru a krásných nadějí, což jsme my, děti, velice vnímaly a tyto vzpomínky se nám zapsaly do povědomí na celý život. V Sokole panovala úžasná kázeň, která byla samozřejmá. Každý by vnímal vyloučení z tohoto kolektivu jako velké ponížení a potupu. Já jsem však tento kolektiv musela na sklonku roku 1947 opustit. Rodiče se tehdy přestěhovali k mé velké lítosti do hájovny na Jalůvčí, kde se Sokol teprve založil v měsíci březnu 1949, díky místním nadšencům. Neměl však zpočátku dostatek odborných cvičitelů a cvičitelek. Cvičilo se na tanečním sále, kde nebylo tehdy ani žádné pořádné nářadí. Budova byla bez domovníka, tedy velice studená a nevládná. Naše tehdejší cvičitelka - Miluška Musilová - vždy přinesla z domova od rodičů náruč dříví, aby zatopila ve velkých amerických kamnech. Vše to dělala dobrovolně a zadarmo. My žákyně jsme byly rády, že se můžeme dvakrát v týdnu

na hodinu scházet a zacvičit si. Tato naše skromná tělocvična byla postupně částečně vybavena a nářadí se ukládalo do malého přísálí, kde byl klavír. Jelikož tato budova byla velmi stará a sál byl umístěn v prvním poschodí, došlo k propadu stropu a klavír zůstal viset ve stropě spodní místnosti. Bylo tehdy nebezpečné v této budově nadále provozovat tělocvičnou činnost. Záslouhou tehdejšího funkcionáře Sokola – bratra Václava Kostkuby, došlo k provedení přestavby budovy v letech 1954-1956 (otevřena po rekonstrukci 19. 5. 1956). V období přestavby místní tělocvičny jsem opět přešla do Horního Žlebu, kde jsem se s kolektivem žen pod vedením sestry Čechové zúčastnila 1. spartakiády v Praze v roce 1955, na které jsem rovněž cvičila. Sokolu Jalůvčí jsem však nadále zůstala věrna a potom jako již žena jsem se zúčastnila nácviiku a všech okresních i krajských cvičení na 2. spartakiádu v roce 1960. Naše jednota tehdy rovněž cvičila v Praze. Já jsem potom z rodinných důvodů svoji činnost v Sokole omezila. Později jsem byla vyzvána, abych převzala funkci pokladní a později hospodářky ve výboru Sokola, což jsem vykonávala po několik funkčních období. Po narození mé mladší dcery v roce 1967 jsem tuto funkci předala bratru Vilému Knitlovi. Od **roku 1993** až do roku 2003 jsem vykonávala jednatelku jednoty. Na období své činnosti ve výboru Sokola nevzpomínám právě s nadšením. Jednota se neustále potýkala s nedostatkem finančních prostředků na opravu a údržbu budovy, která nám byla svěřena do trvalého užívání až **do roku 2001**. Nyní tedy nemáme tělocvičnu žádnou. Přesto jsme stále, my ženy, někde cvičily a scházely se. Toto nadšení mi vydrželo celých 60 let a trvá dosud.

Jalůvčí 10.března 2009

Helena Dlasková v.r.

K 60. výročí vzniku T. J. Sokol Jalůvčí obdrží Bronzovou medaili ČOS.

Sestra Helena Pokorná – (1942) vzpomíná

Sokol a moje setkání s ním

Řekne-li se Sokol, tak se mi v první řadě vybaví můj příjezd s rodiči a sestrou ze Slovenska v roce 1946, jako čtyřleté holčičky, do Janova n/N. při osídlování pohraničí. Samozřejmě, že nevím, kdy jsem přesně začala v tom roce chodit cvičit do Sokola, ale v každém případě mi utkvěla v paměti halenka z rezného plátna olemovaná červenými proužky a červená sukýnka k tomu. Pamatuji si, jak ráda jsem tento sokolský úbor oblékala a pyšnila se, že ho mohu nosit. Vždy jsem se těšila, a později i moje sestra, na cvičení v Sokole, začínající rozcvičkou, prostnými cviky, cvičením na lavičkách či nářadí, na nízké kladině, na kruzích, ale také na dnes již málo známých kolovadlech. Až nyní si uvědomuji, jak dobře byla naše sokolská tělocvična vybavena a skýtala nám, malým dětem, sportovní vyžití pod vedením obětavých cvičitelů a cvičitelů, jejichž práci obdivuji a vysoce hodnotím dodnes. Zda jsem mohla či cvičila na posledním Sletu v roce 1948 se nepamatuji, ale moji rodiče se s námi účastnili veškerých sokolských akcí v sokolovně v Janově n/N. včetně Šibřinek pro děti i dospělé, kdy jsme se se sestrou těšily na ráno,

protože nám přinesli z každé takové akce zákusky „věnečky a kremrole“, nebo chlebičky. Do Sokola v Janově n/N. jsem chodila do roku 1950, potom jsme z důvodu nemoci maminky byly v Dětském domově v Jablonci n/N. a po jejím úmrtí v roce 1954 zpět na Slovensku.

Poté jsem se již účastnila jako cvičenka dvou spartakiád v Praze, v roce 1960 ze Žiliny – za Slovensko a v roce 1985 už z Děčína. Po přestěhování na Jalůvčí jsem vstoupila v roce 1999 do T. J. Sokol Jalůvčí a od té doby se ráda zapojuji do všech akcí, které jednota pořádá i akcí pořádaných jinými župami nebo ČOS. Zúčastnila jsem se XIII. i XIV. všesokolského sletu v Praze (2000,2006), kde jsem cvičila vždy ve dvou skladbách - za ženy Bolero a Bubínky, ale i R+D s kruhy i míči. Taktéž jsem se účastnila SPJ v Liberci (2002,2008). Mimo jiné jsme vystupovaly s našimi ženami v dalších městech naší republiky – Brně, Č. Budějovicích, a Brandýse n/L. a vždy na to rády vzpomínáme. Velice si vážím především práce cvičitelek, které nám předevičují na pravidelných cvičeních, nebo vedou nácviky sletových skladeb, protože ne každý má tu schopnost stát se dobrou běžnou cvičitelkou anebo dobrou cvičitelkou pro nácvik krásných ženských i dalších skladeb (Bolero, Můj domov, Bubínky, Kužele i R+D s kruhy i míči). Proto můj dík patří cvičitelkám na Jalůvčí, především ses. Kostkubové, Jirmanové, Brňákové, Vejnarové a ráda bych vzpomenula i dalších, které již nejsou mezi námi, ale podílely se na této záslužné práci dříve jako ses. Knitlová, Kristková, Fantová, Boháčková L., Volavková. Já se snažím naší jednotě na Jalůvčí pomoci dle svých možností jinak.

V letech 2000 – 2003 jsem vykonávala funkci hospodářky ve výboru jednoty a od té doby pracuji v Kontrolní komisi jednoty.

V roce 2006 jsem se setkala na župě se zahraničním Sokolem, jehož členové před sletem v Praze zavítali na výlet do Děčína a děčínský zámek. Taktéž v říjnu 2008 jsem se setkala na župě se zahraničními Sokoly, kde byli i členové Sokola na Slovensku, s kterými jsem se poznala při 2. mezinárodním výstupu na Kriván v září 2008. Na župě jsme se pochlubili sokolskou výstavou i nově otevřenou Tyršovou světelníčkou z Oetzu ve zrekonstruovaném rodném domku Dr. M. Tyrše, kde nyní sídlí i župa. Zde bylo vidět nadšení Sokolů ze zahraničí k sokolskému hnutí vůbec, ať již byli z Evropy, Ameriky, Kanady nebo Austrálie a v takovéto nadšení věřím do budoucna i u členů naší jednoty.

K 60. výročí vzniku naší T. J. Sokol Jalůvčí nám přeji překonání všech problémů, které jsou nebo se vyskytnou, společnou radost z dokončení projektu – výstavby sociálního zázemí ve sportovním areálu na Jalůvčí, mnoho dalších vydařených akcí pořádaných v jednotě i pro veřejnost a úspěch při získávání nových členů, hlavně z řad dětí a dorostu i pochopení mladých rodičů, že teď je to už spíše na nich. Sportovním oddílům volejbalu a tenisu přeji jejich stálou aktivitu k pořádání pravidelných turnajů i mimořádných akcí v rámci jednoty, ale i zajišťování účasti na akcích župy, čtyř-župí i ČOS.

V Děčíně dne 10.3.2009

Helena Pokorná v.r.

Sestra Miloslava Horáčková – (1932) vzpomíná

Pohled zpátky

V roce 1947 jsem se zúčastnila předsletových cvičení v Praze jako členka Sokola v Benešově nad Ploučnicí. Tam jsem dokončila měšťanku a zažila jsem velký elán, který se zmocnil všech lidí po válce. Nás nabádala k tělesné aktivitě paní učitelka Morávková a k té duševní výborný učitel, klavírista a režisér Pavel Paroubek. Nacvičil s námi krásnou pohádku „Ospaleček“, kde se hodně zpívalo a tančilo.

Sokolkou jsem byla už od pěti let a zůstala jsem jí, kamkoliv mě život zavál. Do organizace v Jalůvčí jsem se přihlásila v roce 1986. Nejsem tedy z nejstarších pamětníků, i když věkem k nejstarším členům patřím. Jsem přesvědčena, že by mé zdraví bylo horší, kdybych se cvičení nevěnovala.

Přeji Tělocvičné jednotě Sokol Jalůvčí dlouhé trvání a stále tak dobré a obětavé cvičitelky. Do budoucna přeji i tělocvičnu v místě (kterou velmi postrádáme), aby se vzbudil zájem o sálové cvičení zvláště u dětí, kterých, jak vidím tady utěšeně přibývá.

Přikládám i dobovou fotografii z předsletového cvičení v Praze v roce 1947, na které jsem druhá zleva.

Miloslava Horáčková v.r.

Bratr Miroslav Kostkuba (1969), starosta jednoty - vzpomíná

Vzpomínka na Chicago 1993

Ve dnech 23. 6. až 27. 6. 1993 se konal XVIII. slet amerického Sokola za účasti padesátičlenné výpravy České obce sokolské.

Naši Sokolskou župu Severočeskou – Novákovu jsem reprezentoval já, společně s Vendulou Bábelovou z T. J. Sokol Ústí nad Labem.

Na Slet amerického Sokola jsem byl vybrán v konkursu, který se konal v Praze v Tyršově domě. Konkurs sestával z předvedení vlastních sestav na hrazdě, kruzích, bradlech a prostných. Dále jsme absolvovali Jacíkův test, což je test fyzické zdatnosti. A jako poslední bylo cvičení s hudbou. Vše se bodovalo a podle počtu dosažených bodů se vybírali účastníci pro Slet do Chicaga. Na konkurs jsem se pečlivě připravoval a tak jsem byl zvědavý, jak uspěji. To jsem se dověděl asi 14 dní poté, v dopise, ve kterém byl zároveň oznámen i první termín nácvičné v Praze. Na nácvičné jsme po tři dny intenzivně nacvičovali gymnastické sestavy a tři sletové skladby. Z toho jedna byla skladbou amerického Sokola a my se jí museli také naučit, protože jsme tuto skladbu měli cvičit společně se Sokoly v Americe. Byla to skladba společná pro muže i ženy, hodně taneční s hezkou hudbou a mě se líbila asi ze všech nejvíc.

Během několika secvičných dní v Tyršově domě, které předcházeli odletu do Chicaga, jsme se dokonale naučili tři sletové skladby a z cca padesáti členů byli

vybrání nejlepší gymnasté, kteří nás v Chicagu reprezentovali v gymnastických soutěžích, doprovázející Slet amerického Sokola.

Nedělnímu odletu ještě předcházelo poslední dvoudenní nacvičování. V neděli se odlétalo přes Londýn, kde jsme přestoupili směr Chicago. Na letišti v Chicagu už na nás čekali naši hostitelé, kteří nás přijali velmi vřele a odvezli nás do sokolovny Berwyn, kde jsme byli ubytováni.

Velká většina Sokolů byli naši krajané, kteří měli velkou radost, že si mohou promluvit ve své mateřštině.

Samotnému Sletu předcházela slavnostní banket v hotelu Marriott, kde byl Slet oficiálně zahájen. U příležitosti Sletu se také konala soutěž ve sportovní gymnastice a odbíjené, kde jsme měli svá družstva. Vyvrcholením Sletu pak bylo vystoupení všech cvičenců a předvedení sletových skladeb. Ve volných chvilkách jsme měli možnost prohlédnout si město. Navštívili jsme např. ZOO, zhlédli vystoupení delfinů a také jsme se podívali na Chicago ze Sears Tower – do roku 2004 nejvyšší mrakodrap světa. Teprve z této výšky bylo vidět jak rozlehlé Chicago je a že za těch pár dní není možné ho celé poznat. Přesto ve mě Chicago zanechalo hluboký zážitek umocněný tím, že jsem tam potkal spoustu přívětivých a pohostinných lidí.

Jalůvčí 29.5.2009

Mirek Kostkuba v.r.

Sestra Linda Mrázková (1980) – vzpomíná

V roce 1996 nebo 1997 jsem si za podpory jednoty udělala cvičitelský průkaz aerobiku 3.tř. Dostala jsem se tak k předcvičování hodiny žen aerobiku, které jsem prováděla až do roku 2002. Scházelo se nás kolem sedmi žen, jeden nebo dva dny v týdnu. Cvičily jsme aerobik, kalanetiku i strečink. Věřím, že to byly kvalitní hodiny, protože jsem se často účastnila seminářů na ČOS v Praze, kde nás učili zkušení lektori. Na seminářích jsme se nezdokonalovali jen v klasickém a step aerobiku, ale absolvovali jsme i netradiční hodiny: hip-hop aerobik, cvičili jsme na slidech, s gumami, zkusili jsme i skákací boty.

Kolem roku 1998 jsem začala jezdit na učitelský kurz všestrannosti 2.tř. Novou zkušeností pro mne byly například hodiny masáže, životosprávy či netradičních sportů.

Rok 2000 se nesl v duchu sokolského Sletu. Tehdy bylo do programu poprvé zařazeno i vystoupení žen, které v sobě skloubilo moderní rytmy pro mladší ženy a klasickou hudbu pro jemnější pohyby starších žen. Byla jsem severočeskou vedoucí nácviku mladších žen této skladby Bolero. Nad rámec sletové skladby jsme nacvičily další dvě skladby, které jsme předvedly na Župním sletu a v jednotě. Posledního Sletu v roce 2006 jsem se také účastnila, opět byla v programu aerobická skladba „Výlet s aerobikem“, zde cvičili muži a ženy na hudbu I.Mládká.

Jistou dobu jsme vydávali v jednotě také měsíčník „Falco“, kde se informovali členové o činnosti, plánech i seznamovali na pokračování s historií jednoty.

Členská základna T. J. SOKOL Jalůvčí dle kódů činnosti a r.narození k 31.12.2008

Rok	Věk	Muži				Ženy					
1922	87					45					
1929	79					45				IV. Zakladatelé	
1930	78										
1931	77					45				Minulost	
1932	76				37	64					
1933	75					64					
1934	74					64					
1935	73										
1936	72					64	64	45	64		
1937	71					64					
1938	70										
1939	69										
1940	68				37	64					
1941	67					45					
1942	66			37	40	45	45	45	45	45	
1943	65					64	45	45	45	45	
1944	64					64	45				
1945	63					64					
1946	62					45	45	45	45	45	
1947	61					45	45				
1948	60										XI.všesokol. slet
1949	59					45	45	45	45	45	
1950	58					45					
1951	57					45					
1952	56					64					zrušení ČOS
1953	55					45					
1954	54										III. prarodiče
1955	53				40						První spartakiáda
1956	52										Přítomnost
1957	51				40						Vznik ZRTV - ČSTV
1958	50				37						
1959	49				37	64					
1960	48				37						
1961	47			40	37						
1962	46			40	37	45	45	37			

Výbory T. J. Sokol Jalůvčí v letech 1990 - 2008

Rok 1990

Starosta	Kostkuba	Jindřich
Jednatelka	Dlasková	Helena
Náčelník	Kostkuba	Miroslav
Náčelnice	Kostkubová	Eva
Hospodářka	Fantová	Jana

Rok 1991

Starosta	Kostkuba	Jindřich
Jednatelka	Hodbořová	Jaroslava
Náčelník	Kostkuba	Miroslav
Náčelnice	Kostkubová	Eva
Vzdělavatelka	Volavková	Alena
Hospodářka	Fantová	Jana

Rok 1993

Starosta	Kostkuba	Jindřich
Místostarosta	Průša	Václav
Jednatelka	Dlasková	Helena
Náčelnice	Kostkubová	Eva
Hospodářka	Fantová	Jana

Rok 1999

Starosta	Kostkuba	Jindřich
Jednatelka	Dlasková	Helena
Hospodářka	Pokorná	Helena
Náčelnice	Kostkubová	Eva
Předseda odb.sportu	Kostkuba	Miroslav

Rok 2001

Starosta	Kostkuba	Jindřich
Jednatelka	Dlasková	Helena
Náčelnice	Kostkubová	Eva
Hospodářka	Pokorná	Helena
Člen výboru	Volavková	Alena

Rok 2002

Starosta	Kostkuba	Jindřich
Jednatelka	Dlasková	Helena
Náčelnice	Kostkubová	Eva
Hospodářka	Pokorná	Helena
Členka výboru	Volavková	Alena

Rok 2003

Starosta	Kostkuba	Miroslav
Jednatel	Ing. Slížek	Josef
Hospodářka	Pokorná	Helena
Náčelnice	Kostkubová	Eva
Předseda odb.sportu	Schneider	Tomáš
Vzdělavatelka	Volavková	Alena
Členka výboru	Dlasková	Helena
Kontrolní komise:	Jirmanová	Blanka
	Ing. Ullrichová	Iva
	Brňáková	Eva

Rok 2007

Starosta	Kostkuba	Miroslav
Jednatel	Ing. Slížek	Josef
Hospodářka	Makovcová	Lenka
Náčelnice	Hujová	Jana
Předseda odb.sportu	Culek	Petr
Vzdělavatelka	Kostkubová	Eva
Člena výboru	JUDr. Makovec	Vratislav
Kontrolní komise:	Ing. Slížková	Petra
	Pokorná	Helena
	Brňáková	Eva

Rok 2008

Starosta	Kostkuba	Miroslav
Jednatel	Ing. Slížek	Josef
Hospodářka	Ing. Slížková	Petra
Náčelnice	Hujová	Jana
Předseda odb. sportu	Culek	Petr
Vzdělavatelka	Kostkubová	Eva
Člen výboru	JUDr. Makovec	Vratislav
Kontrolní komise:	Pokorná	Helena
	Brňáková	Eva
	Bártková	Vlasta

Počty členů T. J. Sokol Jalůvčí v letech 1990 – 2008

Rok	Dospělí	Mládež	Celkem
1990	49	7	56
1991	54	29	83
1994	61	17	78
1996	75	29	104
1998			53
2000	56	0	56
2001	54	0	54
2002	80	8	88
2003	82	30	112
2004	89	35	124
2005	84	34	118
2006	92	25	117
2007	85	17	102
2008	91	13	104

Tyrš hovoří k dnešku:

V mnohém jsme se zklamali, v mnohém jsme chybili. Těžkosti nového budování rostou. Jak na to vše reagovat?

TYRŠ: „Co bylo – bylo. Minulost, pokud svět stojí, nikdy se nevrátí. Působit lze jen v přítomnosti a v poměrech, jaké právě jsou a které, i když se nám nelíbí, vždy se prací předělat dají. Poklesnout, chyby se dopustit může každý. Když se to však stalo a když se jeví nezdar, bude vždy prospěšnější hledati vinu nejdříve u sebe a pak snad v zevnějších okolnostech. Tedy žádný chabý, otřelý, nemužný náрек, nýbrž neúnavný, nový udatný čin. Nehledejme prostředky v končinách odlehlých! Nečekejme na divy, svépomoc je heslo nad jiné spásné a osvědčené. Pomozme si sami, nemluvme mnoho, ale konejme svou prostou povinnost! Buďme činní, budoucnost náleží činnému, stojatá voda v hnilobu přechází, kdo nejde kupředu, zůstane zpět ve světě, jenž usilovně vpřed se ubírá! Práce je záštita, práce je spása naše!“

Jak je možné zajistit stálý pokrok a zdravé ožívování?

TYRŠ: „Udříme si myšlenku, že vše musí být zařízeno právě tak, jak se to dosud děje a jak je to dosud nám známo. Ba více. Kamkoli se v čemkoli dospěje, to nezdržuj nám myslit a pátrat dál, zda by snad přece nemohlo všechno být též jinak a ještě lépe. V tom směru buď heslo sokolské „Věčný ruch“, aneb, chceme-li též „Věčná nespokojenost“. Ta zde má i tu výhodu, že ji nikdo nemůže pravidlovat a zakazovat. Není-li v některé věci postup k lepšímu, sluší celkem souditi, že sotva asi způsobila vážnutí její svrchovaná dokonalost, spíše jistá nectnost lidská, která každému pokroku – i v životě veřejném – je hlavní závadou a překážkou. A nectnost, ta se jmenuje – spokojenost. Ba, spokojenost je těžký olovený cop, který je nutno především přetít, máme-li si nejen hlavou směleji hodit, ale i volněji myslit. Nehájíme tím ovšem svévolnou tékavost a rýpavost.“

Závěrem chceme poukázat na určité hodnoty Tyršova díla, jež mluví k dnešku. Uhelným kamenem jeho díla a filozofie je víra v sílu a krásu a nobilitu žití.

....Tam svět se hne, kam síla se napře....

Vybráno ze sborníku „Tyršův odkaz“, který byl předkládán celé sokolské rodině i jejím příznivcům jako malá dokumentace toho, co se dělo v Oetzu v roce 1984, kde se konalo symposium k 100. výročí úmrtí Dr. Miroslava Tyrše.

Rok 1995

Volejbal

Oslavy - 30 let oddílu volejbalu r. 2004

35 let

Oddíl volejbalu 1974 - 2009

Volejbalový kurt – Písek

Oddíl založen 1.října 1974 FEROX DĚČÍN
1979 - KOVO FEROX DĚČÍN
1988 - SOKOL JALÚVČÍ FEROX
1995 - SOKOL JALÚVČÍ HERAZET

ČLENOVÉ PŘIJATÍ DO ODDÍLU

1. Pepa ZDENĚK	(1974)
2. Jiří ŠILHAVÝ	(1974)
3. Jarda PICKA	(1974)
4. Tonda ŽIŽKA	(1974)
5. Václav DVORÁK	(1974)
6. Česťa BABICKÝ	(1974)
7. Míra JIROUŠEK	(1974)
8. Jindra ČERNÝ	(1974)
9. Franta LUKÁŠEK	(1974)
10. Josef HERCLÍK	(1974)
11. Saša NOVÁK	(1974)
12. Václav PŘIBRAMSKÝ	(1974)
13. Honza MATOUŠEK	(1975)
14. Jiří KOPECKÝ	(1976)
15. Milan KORŇUTA	(1977)
16. Pavel FRIC	(1979)
17. Jaroslav BOHÁČEK	(1981)
18. Jiří ZEMAN	(1982)
19. Miloš HEBERT	(1986)
20. Pepa ZDENĚK ml.	(1987)
21. Venců NOVÁK	(1988)
22. Venců KAJZR	(1990)
23. Jirka PRÁŠEK	(1994)
24. Jirka PINKA	(1994)
25. Pavel PRÁŠEK	(1994)
26. Jirka LIŠKA	(1995)
27. Martin PRAŽÁK	(1995)
28. Sváťa ZACHARIÁŠ	(1995)
29. Láďa HORA	(1995)

Přicmndávači:

Zdeněk MATOUŠEK	Jiří JAVŮREK
Karel BURIÁNEK	David HELC
Jiří KOPECKÝ ml.	Tomáš JIRIŠTE
Petr LEHKÝ	Pavel RINGELHÁN
Franta VLASATÝ	Pavel RAJMAN
Míra RYŠAVÝ	Tomáš WINTER

Seznam hráčů vydaný v r. 1999 - oslavy
25.výročí založení volejbalového oddílu

Dnes má oddíl 15 členů a hraje Ligu mixů v Děčíně. Letos obsadil 3.místo.